

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN
TELECOMMUNICATIE**

**SAMENVATTING VAN DE BIJDRAGEN BIJ DE OPENBARE
RAADPLEGING BETREFFENDE HET ONTWERPBESLUIT OVER DE
DUPLICEERBAARHEID VAN HET AANBOD VOOR BEVEILIGDE
TOEGANG TOT DE GEDEELDE NUMMERS VAN BELGACOM**

BIPT - Astrotoren - Sterrenkundelaan 14, bus 21 - 1210 Brussel

Tel. 02 226 88 88

Fax: 02 226 88 77

<http://www.bipt.be>

Inhoudsopgave

1 Inleiding.....	3
2 Samenvatting van de bijdragen.....	3

1 Inleiding

1. Op 13 juli 2006 heeft het BIPT een ontwerpbesluit gepubliceerd over de dupliceerbaarheid van het aanbod voor beveiligde toegang tot de gedeelde nummers van Belgacom.
2. Belgacom, Scarlet en het Platform hebben een bijdrage geleverd in het kader van de openbare raadpleging.
3. In dit samenvattingsdocument wordt de identiteit van de auteurs van de bijdragen niet vermeld. Daartoe wordt in het samenvattingdocument geen van de bovenvermelde namen vermeld maar staat er in de tekst telkens "respondent" of "respondenten" wanneer er naar een specifiek antwoord verwezen wordt.
4. Deze samenvatting heeft tot doel de meningen en de opmerkingen te weerspiegelen die werden geformuleerd bij de openbare raadpleging. Zij anticipeert helemaal niet op de standpunten die het BIPT zou kunnen innemen ten gevolge van de raadpleging.

2 Samenvatting van de bijdragen

5. Een respondent vindt dat het Instituut geen rekening heeft gehouden met de opmerkingen die hij had geformuleerd over de vraag of het wel relevant is om in een interconnectieaanbod een kwestie op te nemen die rechtstreeks te maken heeft met nummeroverdraagbaarheid. Deze respondent stelt vast dat er in het juridische kader niet naar de nummeroverdraagbaarheid wordt verwezen. Hij is van oordeel dat het geschikte forum voor de problematiek die in het ontwerpbesluit wordt behandeld de Standard Number Portability Agreement is.
6. Een respondent betwist het recht van het Instituut om de organisatie en de bijeenkomsten op te leggen van werkgroepen met het BIPT, Belgacom en de OLO's. Hij herinnert eraan dat hij niet gebonden kan zijn door het gevolg dat gegeven wordt aan de besprekingen die in de werkgroepen worden gehouden.
7. Volgens een respondent is het verkeerd om alleen naar Belgacom te verwijzen wanneer men vermeldt dat het potentiële verbrekingspunt klanten belet om de dienst voor beveiligde toegang bij een andere operator af te nemen. Volgens hem kunnen de andere operatoren ook een potentieel verbrekingspunt op hun netwerk hebben, wat dezelfde gevolgen heeft ten aanzien van de klanten van die operatoren die de dienst bij Belgacom willen afnemen. Een respondent antwoordt op de stelling dat wanneer een nummer dat in beveiligde toegang geplaatst is bij Belgacom, naar een ander netwerk wordt overgedragen, Belgacom de configuratie wegneemt die voor de beveiliging zorgde. Volgens hem neemt Belgacom een retailconfiguratie weg, alleen omdat de retaildienst niet langer verstrekt wordt en Belgacom de klant aan wie deze werd aangeboden niet langer kent. Volgens die respondent komt Belgacom, als donornetwerk, alle verplichtingen na die in het kader van de nummeroverdraagbaarheid (NO) zijn vastgelegd.
8. Een respondent legt uit dat de klant belet wordt om zijn nummers over te dragen doordat de beveiliging op het donornetwerk niet gegarandeerd wordt. Om dat probleem op te lossen is voor elk donornetwerk een technische oplossing nodig. Het gaat om een algemeen probleem dat niet uitsluitend op een operator van toepassing is.
9. Een respondent is van oordeel dat het probleem dat in het ontwerpbesluit wordt aangekaart veroorzaakt wordt doordat Belgacom de verplichtingen inzake NO niet nakomt. Volgens hem is een principe van de NO dat de routing van een nummer dat is overgedragen niet mag worden beïnvloed door de configuratie of de situatie die bestond voor de nummeroverdracht. Wanneer een klant echter nummers naar een andere operator laat overdragen (in beveiligde toegang geplaatst of niet) die aan Belgacom zijn toegewezen, blijft hij, vanwege de huidige implementatie op het Belgacom-netwerk, afhankelijk van de toegang die hij had op het netwerk van deze laatste. Een respondent is van oordeel dat Belgacom de oplossingen die in het kader van de

nummeroverdraagbaarheid zijn overwogen, correct toepast. Als bijkomende vereisten moeten worden bepaald, dan moeten ze in het kader van de NO worden opgelegd.

10. Volgens een respondent is er geen sprake van discriminatie vanwege Belgacom. Deze laatst komt zijn verplichtingen inzake nummeroverdraagbaarheid na en elke bijkomende vereiste ter zake moet worden besproken in het kader van de NO. Het feit dat het ene kader een snellere oplossing biedt dan het andere is niet relevant.
11. Een respondent is van oordeel dat het verzoek van de operatoren onredelijk is omdat: een operator geen wholesale-dienst kan aanbieden die gelijkwaardig is aan een retaildienst voor een telefoonlijn die niet bestaat vanwege de impact die dit zou hebben op de computersystemen; een grondiger onderzoek is nodig om een oplossing uit te werken; het is niet correct om slechts een operator in deze discussie te betrekken, aangezien alle operatoren met het opgeworpen probleem kunnen worden geconfronteerd; een operator heeft het recht om de beveiligde toegang te kunnen garanderen wanneer nummers naar zijn netwerk zijn overgedragen.
12. Een respondent merkt op dat het Instituut momenteel van oordeel is dat Belgacom misbruik maakt van zijn sterke machtspositie op de markt. Het opgeworpen probleem betreft een oproep die werd afgewikkeld op een donornetwerk, wanneer het netwerk dat de oproep heeft opgebouwd onward routing heeft uitgevoerd. Deze respondent herinnert eraan dat elke operator beschouwd wordt als beschikkend over een sterke machtspositie voor de afgifte van oproepen op zijn netwerk. Volgens hem is het, gelet op de sterke machtspositie van elk donornetwerk, nodig om symmetrische verplichtingen op te leggen aan alle donornetwerken, aangezien elke Number Allocated Network Operator (NANO) verantwoordelijk is voor het routeren van oproepen naar de overgedragen nummers die tot nummerblokken behoren die aan hem zijn toegewezen.
13. Een respondent merkt op dat het Instituut vindt dat het bestaan van een Single Point of Failure (SPOF) in een Belgacom-netwerk de professionele klanten belet om die dienst bij een andere operator af te nemen. Die respondent legt uit dat de klant hetzelfde probleem zal hebben, ongeacht de identiteit van de donoroperator van het nummer dat hij zou willen verlaten. Volgens hem heeft de eis aan Belgacom dus te maken met nummeroverdraagbaarheid en moet deze in dat kader worden behandeld.
14. Een respondent merkt op dat het Instituut vindt dat het vanwege de sterke machtspositie van Belgacom op de markt voor toegang tot het openbare telefoonnetwerk op een vaste locatie nodig is dat de nummers met een beveiligde toegang zonder problemen naar een andere operator kunnen worden overgedragen. Volgens die respondent moet dat ook het geval zijn voor nummers die een beveiligde toegang hebben bij de andere operatoren. De overwogen verplichtingen moeten daarom symmetrisch zijn.
15. Een respondent is van oordeel dat Belgacom geen misbruik maakt van zijn sterke machtspositie omdat het bijvoorbeeld de ontbundeling van de BIT-circuits op wholesale-niveau aanbiedt in het kader van de interconnectie. Door op dit aanbod in te tekenen is de SPOF onbestaande voor de alternatieve operator.
16. Een respondent reageert op de stelling van het Instituut dat Belgacom geen technische problemen heeft gemeld bij het verstrekken van de dienst die door de alternatieve operatoren wordt gevraagd. Volgens hem zijn er wel degelijk moeilijkheden bij het verstrekken van die dienst. Dit zou problemen doen rijzen inzake documentatie en onderhoud en zou een investering op IT-niveau impliceren. Volgens die respondent zou hieruit een hoge kostprijs voortvloeien. Des te meer moeten daarom andere oplossingen worden overwogen in het kader van de NO.
17. Een respondent reageert op de volgende stelling van het Instituut: "Blijkbaar verstrekt Belgacom zichzelf een beveiliging van de routing van de oproepen naar de gedeelde nummerreeksen die ze op wholesale-niveau niet aanbiedt aan de alternatieve operatoren, hetgeen een vorm van discriminatie inhoudt". Volgens hem is het niet mogelijk om een wholesale-dienst te verstrekken die gelijkwaardig is aan de retaildienst omdat die laatste betrekking heeft op een dienst die wordt aangeboden op de PSTN/ISDN-lijnen, die met de lokale centrale zijn verbonden. Wanneer het nummer daarentegen wordt overgedragen, zijn er geen PSTN-lijnen meer waarop de documentatie betrekking zou kunnen hebben.
18. Een respondent stelt dat er een generieke oplossing moet worden gevonden opdat de klanten hun nummers kunnen overdragen van een operator naar een andere terwijl ze een beveiligde toegangsdienst behouden. Een respondent vindt dat aangezien deze kwestie betrekking heeft op

een klant die zijn nummers heeft laten overdragen, deze te maken heeft met alle operatoren die potentiële donoren zijn.

19. Een respondent wenst dat het Instituut een werkgroep opricht om deze kwesties te bespreken in het kader van de nummeroverdraagbaarheid. Hij is van oordeel dat het niet correct is om aan Belgacom een asymmetrische oplossing te willen opleggen in het kader van het BRIO wanneer het gaat om een problematiek in verband met nummeroverdraagbaarheid, waarvan de oplossing toepasselijk moet zijn op alle betrokken operatoren.
20. Een respondent steunt het ontwerpbesluit ten volle. Hij vraagt overigens dat het Belgacom-aanbod op de kosten zou zijn gebaseerd, niet discriminerend zou zijn en een beperkt aantal implementaties zou impliceren.
21. Een respondent is van oordeel dat Belgacom eenmalige vertrekken moet laten betalen voor zijn aanbod. Volgens hem zal het aanbod geen terugkerende kosten met zich meebrengen voor Belgacom. Hij stelt dat dit aanbod integendeel bijkomende inkomsten zal kunnen genereren aangezien de oproepen uitgevoerd zullen blijven ook al bestaat er een probleem in een lokale centrale.
22. Een respondent vraagt dat het Instituut erop zou toezien dat het huidige probleem in het kader van een Belgacom-aanbod niet wordt vervangen door financiële of procedurele hindernissen.
23. Een respondent merkt op dat dit ontwerpbesluit slechts betrekking heeft op een aspect van de problematiek inzake de gedeelde nummers. Hij wenst dat het aspect van de afgifte op het niveau van de lokale interconnectie van oproepen naar nummers die tot het blok van gedeelde nummers behoren in een afzonderlijk ontwerpbesluit wordt behandeld.
24. Een respondent is van oordeel dat het bestaan van de SPOF in het Belgacom-netwerk bij de klanten een negatief beeld schept van de kwaliteit van het netwerk van de nieuwe operator.
25. Volgens een respondent moet de lokalisatie van de nummers die zijn overgedragen niet langer geschieden op het niveau van de LEX'en in het Belgacom-netwerk. Deze moet worden uitgevoerd op een hoger netwerkniveau, op een redundante manier. Deze respondent stelt dat dit technisch reeds kan worden uitgevoerd. Deze respondent vraagt dat een van de twee volgende opties wordt ingevoerd: ofwel zorgen voor de lokalisering van het nummer op een redundante wijze op een hoger niveau van het Belgacom-netwerk, ofwel het behoud van de beveiligde toegang bij Belgacom.

Een respondent, die van mening is dat het opgeworpen probleem veroorzaakt wordt doordat Belgacom zijn verplichtingen niet naleeft, vindt dat er geen sprake zou mogen zijn van een wholesale-aanbod waarvoor de operatoren zouden moeten betalen.

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Denef
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad